

LAULU ILTA

TULE KUUNTELEMAAN JA
LAULAMAAN MUKANA LAULUJA
KELA:N HISTORIAN VARRELTA!

LISÄKSI TILAISUUDESSA
MUISTELLAAN NIITÄ VANHOJA
"HYVIÄ" AIKOJA, JOLLOIN
KENTÄT OLI HIEKKA,
JÄÄKIEKKOJA PELATTIIN
ULKONA JA KALSARIT PESTIIN
KERRAN VIIKOSSA.

VIIHDYTTÄMÄSSÄ
TRIO
VAIHTOPENKKI

PATOVAHTI

PE 26.6. 21:00

TILAISSUUS ON OSA KELLOKOSKEN ALKU RY:N 100V-
JUHLAVUODEN TAPAHTUMIA. OSALLISTUMALLA
TILAISSUUTEEN TUET OMAA HENKISTÄ TERVEYTTÄSI.

LAULUILTA 26.6.2026

LAULATAJAT: ANTTI MÄKELÄ, SAMI KALLIO, VESA VIRTA

LAULUKIRJA SISÄLTÄÄ OTTEITA SEURAN 50-V HISTORIIKISTA
VUODELTA 1976

Perustaminen ja sitä edeltänyt aika

KELLOKOSKEN ALKU ry perustettiin 23.03.1926 Kellokosken tehtaan kirjasto-huoneella pidetyssä perustavassa kokouksessa.

Seuran nimeksi päätettiin laittaa Voimistelu ja Urheiluseura Alku. Perustettu uusi seura päätti liittyä Työväen Urheiluliiton jäseneksi.

Kokouksessa oli peräti 32 henkilöä perustamassa uutta seuraa Kellokoskelle. Mukana olivat seuraavat Kellokosken Alun perustajajäsenet.

O.Pajula, K.Stenroos, L.Hagelin, K.A. Lindblom, A.Vainio, E.Kullberg, P.Hagelin, L.Åhs, H.Fall, R.Ekman, E.Anderson, O.Lindroos, A.Lind, W.Stenroos, M.Merikallio, U.Lehto, F.Tuominen, Y.Willberg, J.Lundell, H.Lind, W.Gurlin, I.Mäkinen, A.Anderson, T.Andersson, P.Laine, P.Stenroos, E.Trygg, W.Lehto, W.Vikman, W.Andersson, G.Enocksson, O.Lehto. Näitä henkilöitä saamme kiittää urheilutoiminnan viriämisestä uudelleen käyntiin Kellokoskella.

Voimistelu ja Urheiluseura Alku jatkoi niitä perinteitä, joita aikaisemmin toimineet seurat olivat paikkakunnalle luoneet.

Ensimmäinen urheiluseura on perustettu Kellokoskelle jo 1914. Seura ei ollut virallisesti rekisteröitynä, vaan toimi paikallisen sos. dem. nuorisoseuran alaosastona. Tämän seuran toiminta oli varsin laimeaa. Niinpä jo syyskuun 1. päivänä 1916 perustettiin uusi Voimisteluseura, jonka toiminta lähti ripeästi käyntiin. Tämän seuran puheenjohtajana toimi K.Halonen Liekö sihteerin huolimattomuutta, mutta jo 1917 käytettiin seurasta nimitystä Kellokosken Voimailuseura. Voimistelu oli nimenmuutosta huolimatta tämän seuran pääalaji.

Tammikuussa 1918 keskusteltiin vuosikokouksessa seuran toiminnan lopettamisesta. Syy oli, että seura oli viime aikoina ollut rappiotilassa lähinnä hyvien voimistelijoiden paikkakunnalta poismuuton ja hyvän johtajan puutteen vuoksi. Kokous päätti seuran toimintaa jatkettavaksi, mutta pöytäkirjamerkintöjen mukaan samana iltana suoritettu johtokunnan järjestäytymiskokous jäi viimeiseksi tämän seuran historiaan. Päällimmäisenä syynä urheilutoimintakin rikkonut kansalaissota, joka aiheutti hajaannusta myös urheilurintamalla.

Seuraavan kerran perustettiin Kellokoskelle seura 9. päivänä kesäkuuta 1920. Seuran puheenjohtajaksi valittiin Anselm Forselius. Tämä seura jatkoi edellisen seuran sääntöjä ja perinteitä noudattaen. Pöytäkirjamerkintöjen mukaan tämä seura kunnostautui erityisesti huvitoiminnan järjestäjänä. Lukuisat olivat ne iltamat, joita Kellokoskella pidettiin tämän seuran aikana. Seuran omat voimisteluesitykset olivat tilaisuuksien päänumeroita. Seuran toiminta loppui vuoden 1921 vuosikokouksen jälkeen, jossa todettiin, että seura on nykyään rappiotilassa. Siltä puuttuu vakaumusta vailla oleva johtaja,

joka herättäisi seuran uudelleen eloon. Innostusta ehkä jäsenten keskuudessa riittäisi.

Viimeinen kokous pidettiin tammikuun 22. päivä 1922, jolloin päätettiin, että seura luovuttaa omaisuutensa Kellokosken Työväen yhdistykselle, koska seura kuuluu sen alaisuuteen.

Lakkauttamisen jälkeen kuluikin yli neljä vuotta, ettei paikkakunnalla ollut varsinaista urheiluseuraa. Yleisurheilua ja hiihtoa kyllä harrastettiin, mutta vain omiksi tarpeiksi.

Vihdoin vuoden 1925 lopulla alkoi urheilumiesten mielissä palaa oma urheiluseura ja sen perustaminen. Asiaa alettiin kysytellä ja urheilusta kiinnostuneita alettiin innostamaan mukaan tiiviimpään toimintaan.

Niinpä sitten maaliskuun 23. päivä 1926 kokoontuivat yllämainitut 32 perustajajäsentä perustamaan nyt 50-vuotta kunnialla taivaltaanut Voimistelu ja Urheiluseura Alku.

Perustetun seuran puheenjohtajaksi valittiin Oiva Pajula, varapuheenjohtajaksi Ilmari Mäkinen, sihteeriksi Valdemar Gurlin sekä johtokunnan jäseniksi V.Lehto, V.Vikman, E.Trygg, P.Hagelin, sekä varalle R.Ekman, M.Merikallio ja E.Andersson.

KELLOKOSKEN VOIMISTELU JA URHEILUSEURA ALKU ry SÄÄNNÖT 1926 (otteita)

1 §

Kellokosken Voimistelu ja Urheiluseura Alun tarkoituksena on jäsentensä ruumillisen ja henkisen kehityksen edistäminen urheilun, voimistelun ja yleensä järkipärisen ruumiinharjoituksen avulla. Seuran kotipaikka on Tuusula, Kellokoski.

2 §

Seuran jäseneksi pääsee jokainen 17 vuotta täyttänyt henkilö, joka hyväksyy seuran tarkoituksensa ja säännöt. Nuorten osastoon pääsevät 6 - 16 vuotiaat tytöt ja pojat. Nuorten osastoon kuuluvilla ei ole kuitenkaan äänioikeutta seuran kokouksissa. Jäseneksi ottamisesta päättää johtokunta. Vapaaajajäseneksi pääsee jokainen seuran varsinainen jäsen, joka on suorittanut seuran jäsenmaksut yhtäjaksoisesti 10 vuotta.

4 §

Seuran asioista päättävät seuran kokous, johtokunta ja osastojen toimikunnat. Seuran hallituksena on johtokunta.

10 §

Seuran toiminnan laajentuessa voidaan yksinkertaisella äänten enemmistöllä tehdyllä seuran kokouksen päätöksellä muodostaa osastoja seuran eri toimialoja varten. Osastojen toimikunnilla on oikeus itsenäisesti järjestää osastonsa harjoitukset ja hoitaa muut juoksevat asiat.

14 §

Jos seuran jäsenmäärä supistuu alle 7 tai seura puretaan kahden peräkkäin pidetyn seuran kokouksen 3/4 äänten enemmistöllä tehdyllä yhtiöpöytäkirjalla päätöksellä, on sen varat talletettava paikkakunnan työväen- tai muuhun säästöpankkiin 2 vuoden ajaksi. Jos seura ei sen ajan kuluessa uudelleen aloita toimintaansa, on sen varat luovutettava Työväen Urheiluliitolle käyettäväksi seuran tarkoituksien toteuttamiseksi paikkakunnalla. Jos seura lakkautetaan, on sen varat luovutettava Työväen Urheiluliitolle.

Kaksi kitaraa (1958)

Yö hopeainen

Yö satumainen

Yö jonka suojaan nyt vie kaipuu polttavainen

Ja yössä tunnelmoimaan jää laulu vanha soimaan

Kai tunnet laulun sen

Kuu meille loistaa

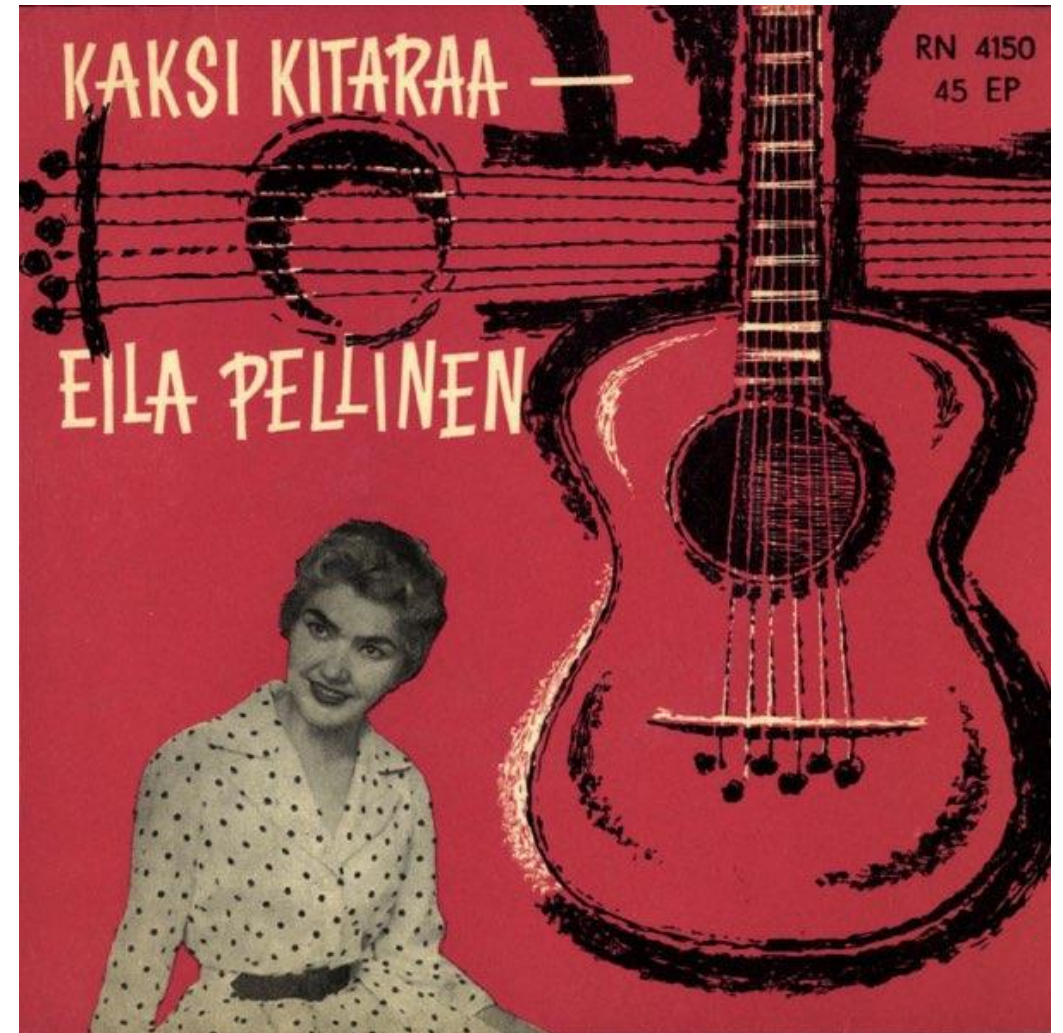
Yö laulun toistaa

Nukkuu Don ja uinuu maa, kukaan ei nyt nähdä saa
suudelmaa niin hehkuvaa. Peitti pilvi kuun.

Laulu kahden kitaran meille kertoo tarinan, jossa
lempi kasakan voitti kaiken muun

Hiljaa soivat yössä vain

Herkät kielet kitarain

1930-luvun Alun yleisurheilijoita urheilukentän reunalla.

Yleisurheilu

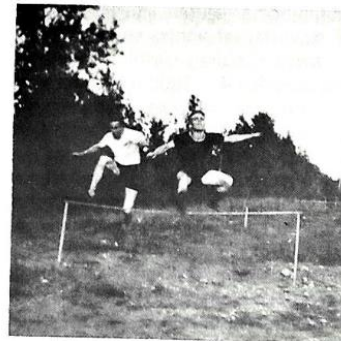
Yleisurheilu on ollut Alun kilpailutoiminnassa ensimmäinen urheilulaji. Samalla se on ollut hiihdon ohella laji, jota on harastettu koko viidenkymmenen toimintavuoden ajan.

Seuran ensimmäiset kilpailut pidettiin toukokuun 16. päivä 1926. Kilpailtavana oli miehillä 15-ottelun mestaruus, naisilla 5-ottelu ja nuorilla 10-ottelu.

Miesten 15-ottelun mestari ratkaistiin nykyisin ajatellen erikoisilla lajeilla. Kilpailu aloitettiin 4000 metrin murtomaajuoksulla. Muina lajeina oli juoksuista 1500 m, 400 m, 100 m sekä 60 m. Hyppylajeista oli mukana 3-loikka, vauhdillinen- ja vauhditon pituus, korkeushyppy ja seiväshyppy. Heittolajeissa työnnettiin kuulaa sekä yhdellä- että kahdella kädellä, samoin kiekko suoritettiin erikseen yhden- ja kahdenkäden kilpailuna. Keihäänheitto oli sitävastoin ainoastaan yhdellä kädellä suoritettava. Ei ihme, että johtokunta joutui antamaan tuomarineuvostolle luvan laskea pisteet oman harkintansa mukaan, koska taulukoista niitä ei voitu laskea. Pisteet saatiin laskettua ja Alun ensimmäiseksi urheilusankariksi kruunattiin Vilho Vikman, seuran silloinen rahastonhoitaja. Toiseksi kovassa kilvassa sijoittui Eliel Trygg.

Yleisurheilutoiminnan kehittämiseksi päätti johtokunta vuonna 1932 asettaa 12:lle urheilulajille tavoiterajat jäsenten kilpailtaviksi. Vaatimukset olivat seuraavat: 100 m 11.8, 400 m 54.5, 1500 m 4.22.00, pituus 6.10, korkeus 167, kolmiloikka 12.90, kiekko 36.00, kuula 11.75, keihäs 47.00, linkopallo 40.00, seiväshyppy 3.00, moukari 40.00. Seuran jäsen, joka rikkoi jonkun näistä asetetuista rajoista, oli oikeutettu saamaan siitä erikoisen palkinnon. Tulos piti saavuttaa tarkan valvonnan alaisuudessa sekä täysipainoisella välineellä. Jäsenille annettiin oikeus kutsua koolle palkintotuomarit, mikäli katsoi olleensa siinä kunnossa, että pystyisi rikkomaan jonkun asetetun rajan. Palkinnot olivat 25 mk:n arvoisia esinepalkintoja.

Toiminta oli aluksi seuran jäsentenvälisen kilpailujen varassa. Kosketusta ulkopuolisiin kilpailijoihin otettiin valtakunnallisella tasolla ensimmäistä kertaa TUL:n liittouhluissa 1934.

Vauhditonta korkeushyppyä. Vas. Armas Björkholm.

Hyvinkään piirijuhla 1941. 4 x 100 metrin viestin voittajajoukkue vas. Paula Randell, Linda Ligitin, Hilka Järvinen ja Liisa Pajula.

Näin syntyy kolmiloikkatulokset 15.74 Kellokosken urheilukentällä 50-luvun maaotteluedustajan Matti Järven toimesta.

SM-pronssia B-tyttöjen 4 x 100 metrin viestissä vuonna 1967. Vas. Marita Lautala, Erja Pehkonen, Marianne Torkkeli ja Merja Tervo.

Tuopin jäljet (1963)

Moneen tuoppiin jo kourani tarttua sai
Tämän kirjavan kulkuni tiellä
Moni tuoppini hauskasti tyhjjeni kai
Kait se katkera ollut on niellä
Joka tuopista jälkiä pöytään jää
Ja ne montakin muistoa säilyttää
Itse tuoppini jäljet mä tunnen

Moni tyhjjeni seurassa ystävien
Kuvat hilpeät vaahdossa kulki
Monen muisto on kylmä ja murheellinen
Suru suuni kun laululta sulki
Jälki harmaa jos tuopista jäädä vois
Paras maksaa on lasku ja mennä pois
Itse tuoppini jäljet mä tunnen

Toki tuoppini kuohussa välkkynyt on
Usein muisto niin lämmin ja hellä
Tuopin sellaisen muisto on kuolematon
Hyvä silloin on mulla, jos kellä
Jälki tuoppini rattoisa silloin lie
Se ei syytä, vaan herkäksi mielen vie
Itse tuoppini jäljet mä tunnen

Elon krouveissa vaihteluun tottua saa
Tuoppi näyttää voi houkuttavalta
Vaikka raikasta on se ja vaahtoavaa
Sakan löytää voi kielensä alta
Jälki pöydässä ilmoittaa mulle sen
Että pettymysisku on melkoinen
Itse tuoppini jäljet mä tunnen

Mutta tuoppini tyhjennän, vaikka en voi
kuohun laatua arvata aina
Ilo ehkäpä tuopissa vaahtona soi
Tuoppi silloin ei kourassa paina
Tumman jäljen jos tuoppini pöytään tuo
Tuoppi uusi jo ehkäpä kirkkaan luo
Itse tuoppini jäljet mä tunnen

Have You Ever Seen the Rain (1970)

Someone told me long ago
There's a calm before the storm
I know, it's been comin' for some time
When it's over, so they say
It'll rain a sunny day
I know, shinin' down like water

I wanna know, have you ever seen the rain?
I wanna know, have you ever seen the rain?
Comin' down on a sunny day

Yesterday, and days before
Sun is cold and rain is hard
I know, been that way for all my time
'Til forever on it goes
Through the circle, fast and slow
I know, it can't stop, I wonder

I wanna know, have you ever seen the rain?
I wanna know, have you ever seen the rain?
Comin' down on a sunny day

I wanna know, have you ever seen the rain?
I wanna know, have you ever seen the rain?
Comin' down on a sunny day

Vas. Unto Kavander, Väinö Sandholm, Veera Sandholm, Eino Rönberg, Oiva Sirenus, Eliel Trygg, Niilo Sirenus sekä Viljo Sirenus. Kuva otettu 1930-luvun alussa vanhan meijerin pihalla jäsentenvälisten kilpailujen jälkeen.

Hiihto

Hiihtoa on harrastettu seurassa perustamisesta alkaen.

Koska Alku perustettiin keväällä 1926, pääsi hiihtotoiminta käyntiin vasta talvella 1927. Yleisessä kokouksessa käsiteltiin hiihtoa koskevia määräyksiä: "Ohitettava hiihtäjä on velvollinen antamaan puoli lattia ohittajalle ja väliaika lähdössä tulee olla yksi minuutti".

Jäsentenvälisii kilpailuja pidettiin alkuaikoina useasti. Myöskään kuntohihtäjiä ei unohdettu. Hiihtoretkeä tehtiin suurella joukolla mm. Kaukasiin 20-luvun lopulla. Kolmekymmentäluvun alussa otettiin mitata seuran ulkopuolisessa kilpailussa ensimmäistä kertaa. Tapanilaan lähetettiin 8 miehen joukkue. Joukkueeseen kuului Ilmari Mäkinen, Sulo Lind, Huvi Lind, Väinö Sandholm, Aulis Fall, Georg Kullberg, Erkki Laine ja Paavo Laine. Lisäksi lähetettiin Leevi Merikallio alle 16-vuotisten sarjaan. Tähän aikaan elettiin ns. pulavuosia, eikä kaikilla joukkueeseen valituilla ollut omia suksia. Niinpä johtokunta tekikin päätöksen, että "mikäli jollakin lainasukset rikkoontuu, niin seura korvaa aiheutuneen vahinkon".

Vasta kolmekymmentäluvun loppupuolella alkoi seurasta löytyä nimiä piirin parhaimmiston joukkoon. Ensimmäisenä TUL:n piirin mestariksi ehti Lempi Väinö, nykyinen Sirenus.

Miesten puolella parhaimmistoon nousi Eino Rönberg, joka saavutti useita mitalisijoja myös kansallisissa kilpailuissa.

Välirauhan talvi 1941 oli erittäin runsasluminen. Esimerkkitapaus kellokoskelaisien suuresta hiihtoinnostuksesta oli eräänä sunnuntai-aamuna, kun kilpailut piti pitää kello 10. Edellisenä yönä oli lunta tullut yli 30 cm. Jo aamuvarhaisella lähtivät kilpailijat aukaisemaan lattia. Sen jälkeen kilpailut. Todellista hiihtohenkeä. Järjestys kilpailussa oli Eino Rönberg, Mauno Nurminen, Veikko Vikman ja Antti Väinö samalla ajalla, viides Väinö Sandholm ja kuudes Toivo Mäkiö.

Sodan jälkeen jatkui hiihtotoiminta vilkkaana. Jäsentenvälistiin osallistui aina päälle 50 osanottajaa. Seuraotteluita käytiin Järvenpään Iskun ja Jokelanseudun Sammon kanssa, jotka molemmat useimmiten voitettiin.

Alun edustusjoukkue matkalla piirinmestaruuskilpailuihin Nummelaan. Hyvinkään rautatieasemalla otetussa kuvassa vas. Kalle Ilonen, Lempi Väinö, Unto Kavander, Oiva Sirenus ja Eino Rönberg.

1940-luvun lopulla nousi uusi nuori polvi esiin. Nimistä voidaan mainita Aulis Lindqvist, Veikko Salminen, Matti Helenius ja Matti Aho.

Sodan jälkeinen huono aika heijastui myös kilpailijoiden välineissä ja palkinnoissa. 40-luvulla käytettiin vielä koivusuksia, siteinä ns. mäystimä. Sauvoissa ei rottinki ollut vielä yleinen, vaan sauvat olivat valmistettu umpipuusta. Talvella 1947 jaettiin seuran hiihtokilpailuissa erikoiset palkinnot. Koska lusikoita ei tahtonut löytyä kaupista, tilattiin seuran entiseltä jäseneltä Matti Vainiolta puustavalmistettuja pieniä pokaaleja. Tänä päivänä ovat ko. pokaalit erittäin arvostettuja voittajien palkintokaapeissa.

Viisikymmenluvun alussa vilkastui paikkakunnan hiihtotoiminta alkaen käsittämään myös työpaikkaurheilun, jossa tietenkin seuran jäsenet olivat voimakkaasti mukana. Tehdas ja palokunta olivat tavanomaiset kiistakumppanit, myöhemmin tuli mukaan Järvenpään Kone, Osuuskauppa Perhelä sekä myöhemmin Kellokosken Sairaala. Tähän aikaan kehittyi seurassa kaksi erittäin hyvää lupausta. Raimo Pöysti ja Reino Sirkkiä. Raimo lopetti miehen ikään ehdittyään, mutta Reino Sirkkiästä tuli piirin paras hiihtäjä, joka muutamana talvena kuului koko maan parhaimmiston. Menestyksensä vuosina hän tosin edusti naapurikaupungin seuraa.

Hyviin saavutuksiin ylti myös Heikki Kaitosaari, joka myöhemmin on antanut voimakkaan panoksensa monien arvokilpailujen ratamestarina. Vuosikymmenen lopussa nousi esiin nuorista Ulla Tuomi, Kalevi Rönberg sekä Antero Tainio. Kaikki yltivät piirinmestaruuksiin asti. Vuosikymmenen lopulla oli Alku TUL:n Uudenmaan piirin paras hiihtoseura ja kun 1960 seura liittyi Hiihtoliittoon, sijoittui Alku sielläkin piirikohtaisesti toiseksi heti valtaseuran Mäntsälän Urheilijoiden jälkeen.

Alun hiihtojoukkue lähdössä piirinmestaruuskilpailuihin Rajamäelle 1960-luvun alussa.

Vuosikymmenet lyövät kättä. Lähdössä 1940-luvun hiihtomaineen puolustaja Antti Vainio (vas.). Rinnan mitan edellä 1950-luvun tulokas Kalevi Rönberg.

TUK:n Uudenmaan piirin viestimestaruuskilpailut Kellokoskella 1970. Alun hopeajoukkue vaihdossa. Pertti Salminen lähettää matkaan Iikka Kantolan.

Nostalgia (1972)

Mä ajassa oudosti liidän
Tää untako on vaiko ei?
Mä paikasta paikkaan näin kiidän
Ja varjoni tunne mua ei
Oli mäntyjen tuoksut ja juhannusyö
Ja äitini lempeä niin
Oli suolainen ilma ja tähtien vyö
Ne hetkessä pois pyyhittiin

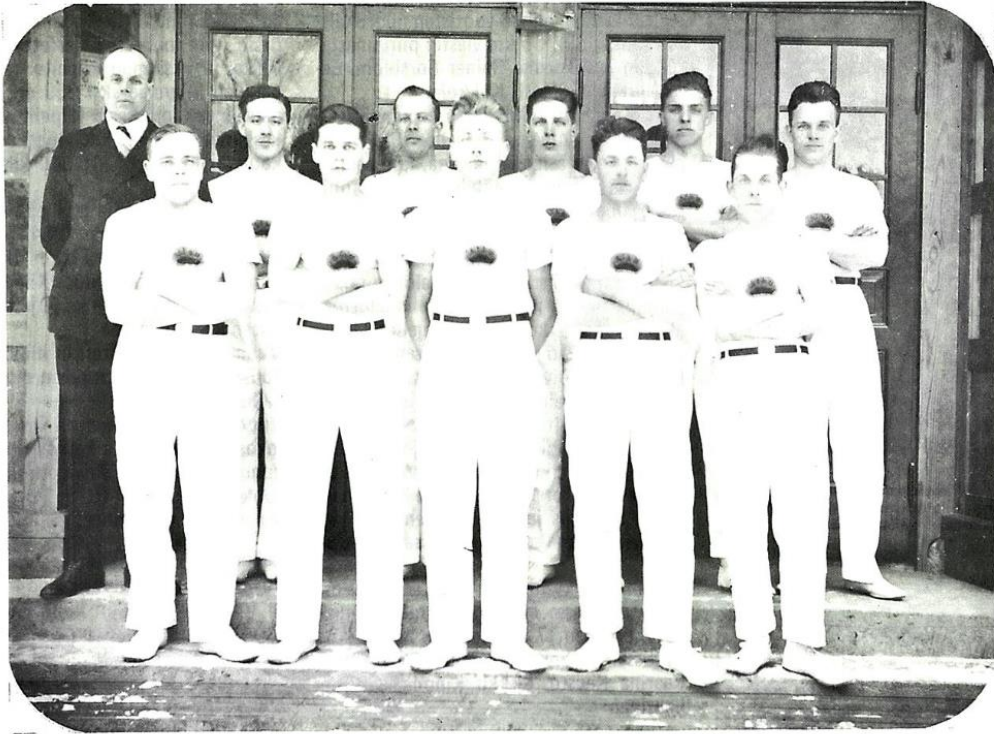
Mä sammaliin sirkuksen laitan
Ja kaarnasta teen mitä vaan
Mä pahvista leijani taitan
Sen pilviin mä nousemaan saan
Mä teen lumilinnan ja aamulla nään
Joku maahan sen kaatanut on
Nyt ennalta aavistaa voin joka sään
Talvet syksyiksi muuttuneet on

Tää kaipuuni menneeseen aikaan
Mua piiskaa ja kasvoille lyö
En uskoa tahtoisin taikaan
Josta muistuttaa vain joku yö
Unet kummalliset minut menneisiin vie
Monet kasvoni peilistä nään
Jossain kaukana kulkee se kultainen tie
Jota pysty en ymmärtämään

Voin puristaa sormeni nyrkkiin
Myös lyödä ja murskata voin
Nyt törmäilen sääntöihin jyrkkiin
Yhä harvemmin hymyillä voin
Oi, missä on polkuni? Missä on tie?
Jonka reunalta mustikat hain?
Nyt en enää naapuriin piirakkaa vie
Maxi-Market on naapurinain

Seuran miesvoimistelijat juhlatalon rappusilla esityksen jälkeen. Vas. edessä Sulo Enockson, Olavi Lindroos, Paul Stenroos, Unto Lindberg, Sulo Lind. Takana vas. johtaja Georg Kullberg, Torsten Andersson, Reino Ekman, Eliel Trygg, Arvi Koivusara sekä Pauli Hagelin.

Voimistelu

Ajan tavan mukaan liitettiin vastaperustetun seuran nimeen voimistelu, jota esitettiin varsinkin liittotuhilla suurissa ryhmissä. Niinpä Alunkin virallinen nimi perustettaessa oli Voimistelu- ja Urheiluseura Alku ry. Voimistelu oli seuran ohjelmassa liikuntakasvatuksena, jonka avulla pyrittiin kehittämään jäsenten henkisiä ja ruumiillisia ominaisuuksia.

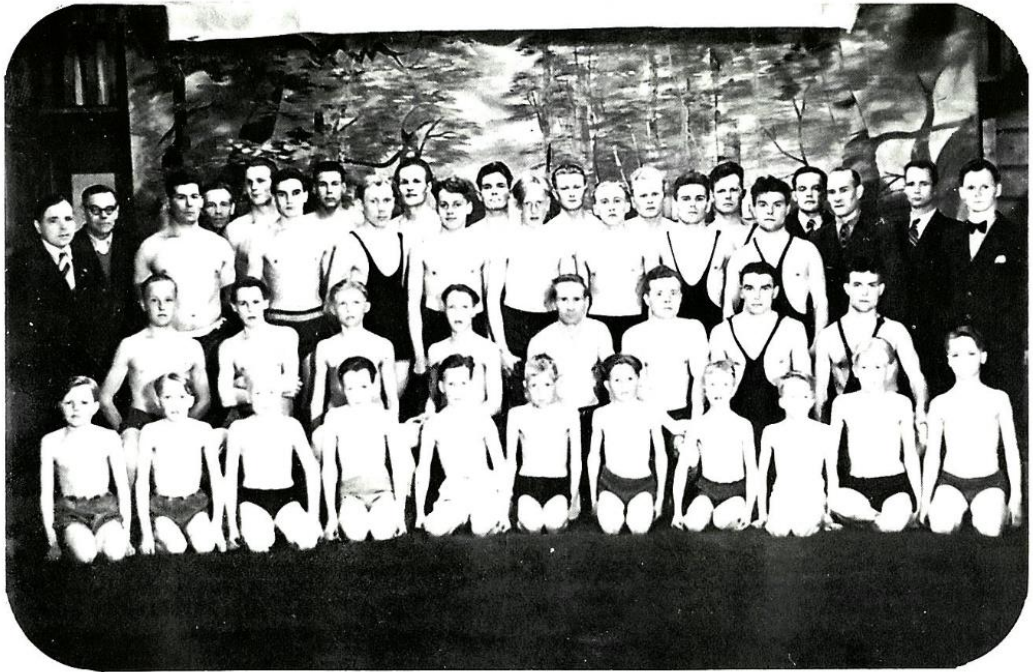

Piirijuhla Karkkilassa vuonna 1947. Mukana 40 seuran voimistelijaa Eliel Tryggin johdolla.

Ensimmäisiä yhteisiä voimisteluharjoituksia alettiin puuhaamaan kokoon 5-vuotisjuhlien lähestyessä. Voimistelu muodosti 1920-40-luvulla valtaosan iltamien ja juhlien ohjelmasta. Seuran kunnia-asia oli, että esiintyjät olivat oman seuran jäseniä. 5-vuotisjuhlien jälkeen oli seuraava suuri tapahtuma voimistelijoille 1934 pidetyt

TUL:n liittokisat, jonne osallistui seurasta 10 naista voimisteluesityksiin. Jo ennen liittokisoja pyysi TUL seurojen naisvetäjiä koulutettavaksi Pajulahden voimistelu- ja urheilukotiin. Johtokunta päätti, että koska seurassa on sellainen, joka kykenee ja jolla on halua itselläänkin lähteä kurssille, ilmoittaa sekä kustantaa Aino Pellin kurssille.

Alku oli lähes 20-vuoden ajan tunnettu ja tunnustettu painiseura. Painiharrastus oli suurta ja esikuvia löytyi omasta seurasta. Kuvassa 35 seuran painijaa.

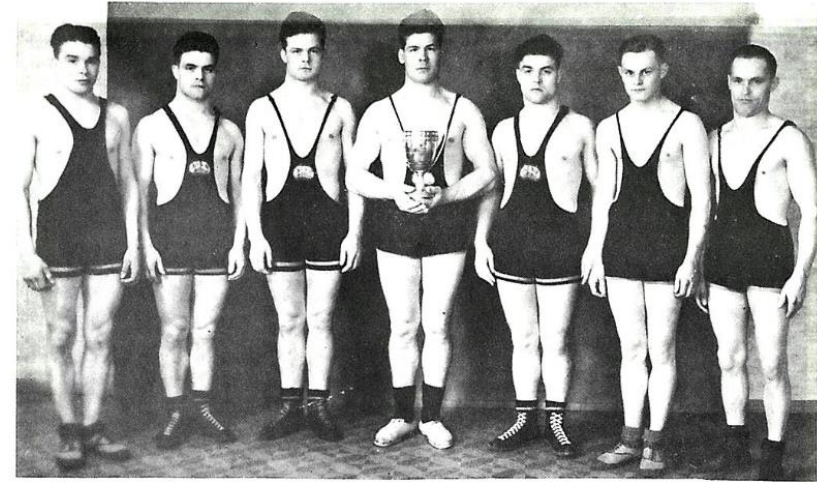

Paini

Vuoden 1930 alussa keskusteltiin painimaton hankkimisesta Kellokoskelle. Painimaton valmistaminen annettiin B. Askölfin tehtäväksi. Matto oli valmistuttuaan pieni, eikä näin kelvannut kilpailumatoksi, mutta riittävä seuran omaa tarvetta varten.

Painimaton myötä lajin harrastus lähti seurassa käyntiin. Heräte kilpailutoimintaan tuli Hyvinkäältä, Hyvinkään Pontevan taholta. Eräille jäsenille oli pontevalaisten toimesta esitetty toivomuksia, että seurojen kesken pantaisiin toimeen jonkinlaisia seuraotteluja painissa, jotta sekin urheilumuoto saataisiin seuroissa nousemaan.

Ehdotusta ei käsitelty heti, vaan johtokunta päätti ensin katsoa, kuinka paljon miehiä saadaan mukaan seuran harjoitukseen. Säännölliset harjoitukset aloitettiin lokakuun 7. päivä 1932.

Seuran painivoimaa. Vas. Toivo Kurlin, Paavo Laine, Kalle Laine, Elias Laine, Erkki Laine, Aarre Mäki ja Lauri Ahs.

Kaksoisveljesten Erkki ja Paavo Laineen yhdennäköisyys antoi aiheen jopa "vitsailuun".

Paratiisi (1973)

Kun mä sinut kohtasin, oli ilta ihanin
Linnut lauloi ja kimmelsi taivaan kuu
Sinä sanoit menkäämme maalle meidän landelle
Mietin nyt juttu tää onnistuu

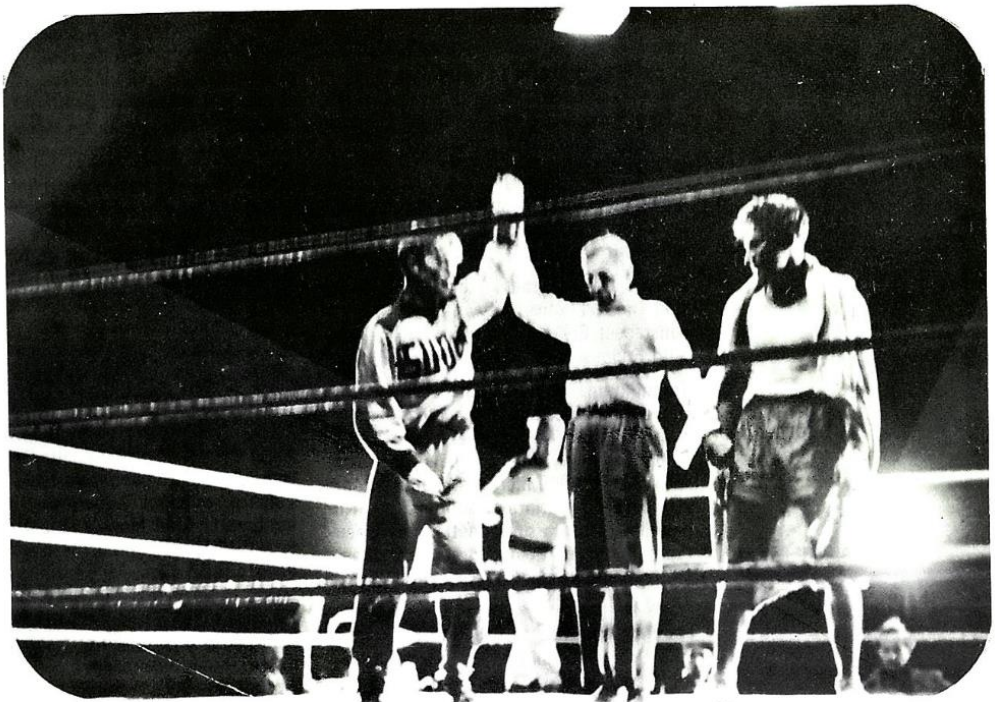
Perille kun saavuttiin kukat kukki tuoksui niin
Meri vaahtosi kuin olut kuohuaa
Heti rantaan kuljettiin, liiat kuteet riisuttiin
Oli tunnelma niin huumaava

Oi, jos sulle voisit antaa kaikkein kauneimman
Tämän maailmani, pallon valtavan
Mutta enhän sitä tee, pieni hetki riittänee
Kun sun vierelläsi näin olla saan

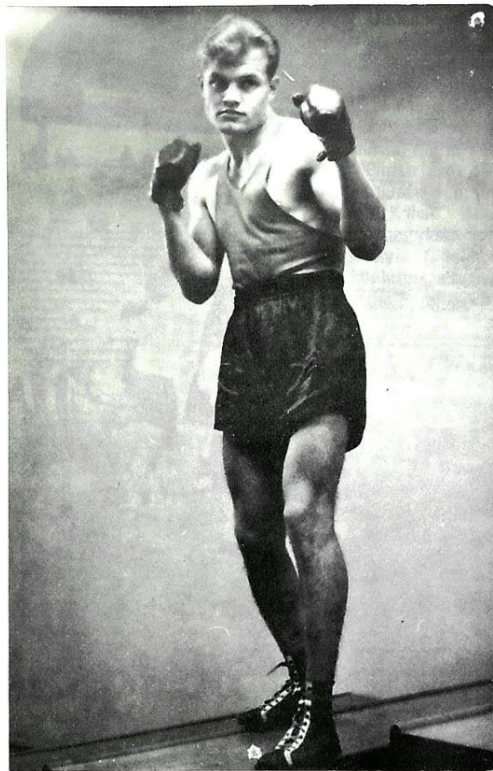
Varret yhteen kiedottiin, hiekka tarttui varpasiin
Meren kiihkeään rytmiin kun vaivuttiin
Pientä huulta heitit kai, suoraan suusta suuhun vain
Näistä aikuiset puhuu kuiskuttain

Oi, jos sulle voisit antaa kaikkein kauneimman
Tämän maailmani, pallon valtavan
Mutta enhän sit tee, pieni hetki riittänee
Kun sun vierelläsi näin olla saan

Voitto on meidän. Suomen ja Alun värien kantajan Reino Torkkelin käsi on noussut voiton merkiksi Tsekkoslovakia maa-ottelussa.

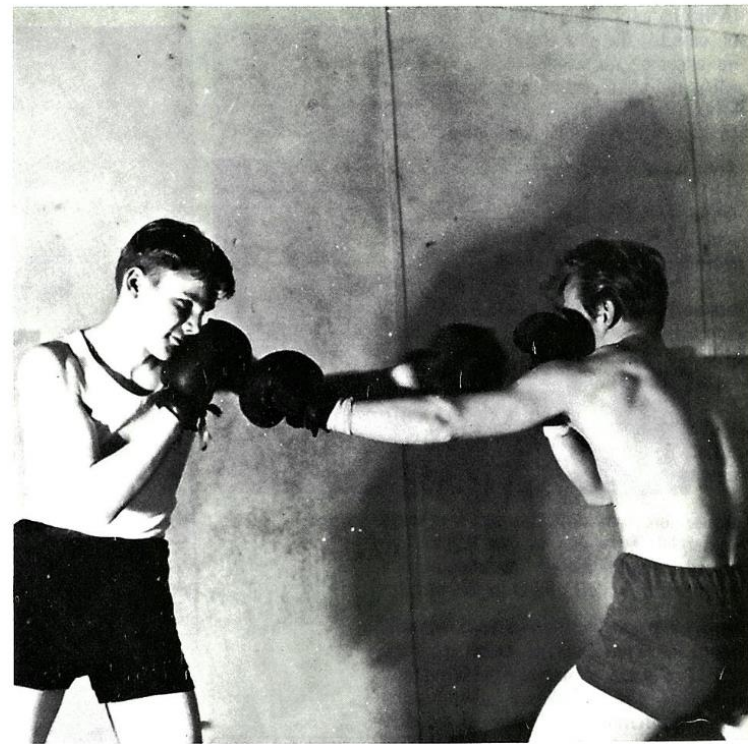

Suomen Mestari Reino Torkkeli.

Nyrkkeily

Ensimmäisiä kosketuksia nyrkkeilyyn otivat seuran jäsenet jo 1926 syksyllä, jolloin innokkaat nuorukaiset hankkivat itselleen nyrkkeilyhanskat. Kirjastosalissa käytiin neljän miehen voimin kokeilemasa toistensa kestävyyttä.

Virallisesti tuli laji mukaan seuran ohjelmaan 1930-luvun alussa. Silloin alettiin seuran toimesta järjestää ohjattuja harjoitusiltoja innokkaille nyrkkeilyn harrastajille.

Nyrkkeilyharjoituksissa seuran pojat Pertti Rönberg (vas.) ja Jorma Lindblom.

Futaritähdet

(san. Jani Niiranen, alkup. Paperitähdet/Juice)

Unta jokainen katsoo, kaikki tahtoo pelaamaan
Kaikki tahtoo voittaa, ja päästä juhlimaan
Moni saakin kentältä paikan ja paidan hohtavan
Ja kun katsot pöytiin viereisiin näet vanhan pelaajan

Taas muistan Koivusen Penaa niin lujaa juoksi hän
Jalka notkeasti nousi, kaiken antoi ja enemmän
Esa Peltoselle syötti vei tolppaan pallon tie
Viimein maalin saikin Juhola, oli Sonnikin pelimies

Kaikki tähdet näät, kun katsot lehtileikkeisiin
Toiset muuttivat pois, toiset penkille unohdettiin
Kaikki avaukseen tahtoi, vain jotkut nostettiin
Toiset kierosti myytiin, toiset siististi ostettiin

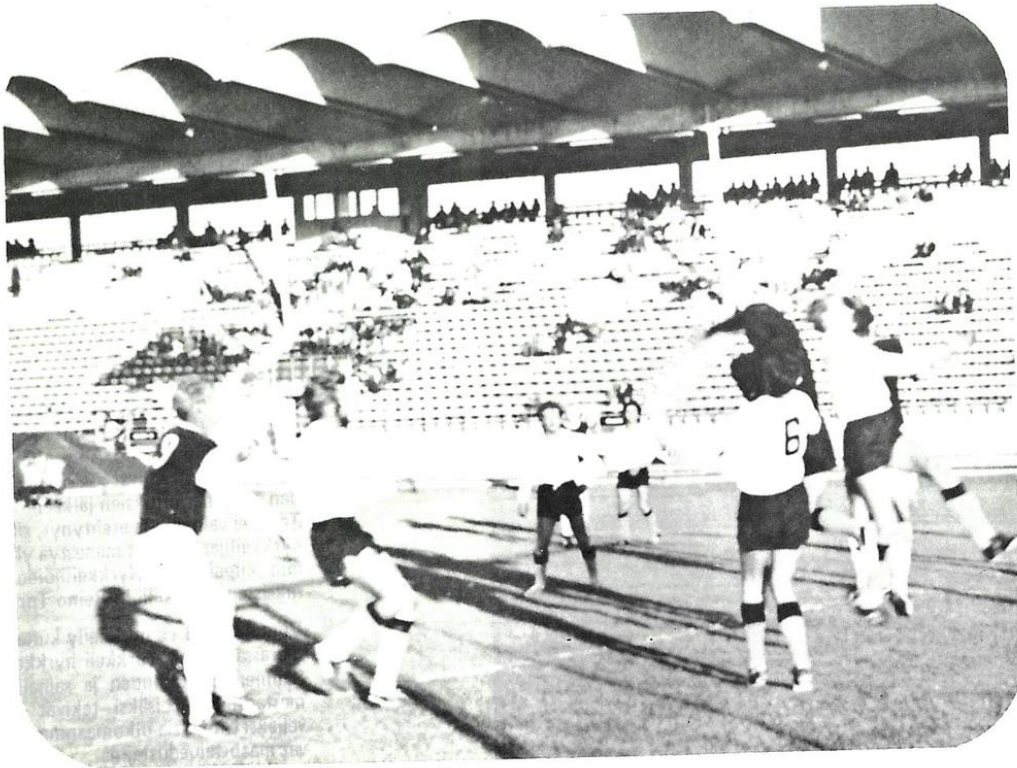
Ei Simo Lindqvist koskaan menettää vois palloa,
vaikka vastapuoli yrittää varpaillensa talloa
Vielä Eetu nousee puskuun, pallo otsaan kajahtaa
Kiuru karjuu keskikentältä ”mikset tehnyt maalia!”

Haverinen iskee silmää aina pallon saadessaan
Puskee puskun mojovan, osuu tuomarin leukaan
Mutta kuka muistaa Ristolaa, hän jäi maahan makaamaan
On polvensa kai sijoiltaan, kuka voisi lohduttaa

Kaikki tähdet näät, kun katsot lehtileikkeisiin
Toiset muuttivat pois, toiset penkille unohdettiin
Kaikki avaukseen tahtoi, vain jotkut nostettiin
Toiset kierosti myytiin, toiset siististi ostettiin

Voi kun elämä oisikin pelkkä jalkapallopele vain
Pelattavaksi iltapäivänä lauantain
Kunpa Futaritähdet vielä pelaa sais
Eikä Futaritähden jalkaa kolottais

Alun jalkapalloilun tähtihetkiä. Puitteet tarjosi Hvidovre'n urheilustadion Tanskassa 1970.

Jalkapallo

Ensimmäisen jalkapallo-ottelun Alku on pelannut vuonna 1940 Jokelan Kisaa vastaan. Tämän ottelun Alku voitti. Varsinaisesti jalkapallo tuli mukaan 1950-luvun alussa. Ensimmäisenä menestyksenä saavutettiin 15-vuotiaiden piirinmestaruus vuonna 1951. Samanikäisten joukkue uusi seuraavana vuonna mestaruutensa.

Miesjoukkue pelasi ensimmäisen kautensa TUL:n Uudenmaan piirin sarjassa sekä liittosarjan karsinnoissa vuonna 1953. Oteluita kertyi kesän aikana kaikkiaan 20, joissa Alun maalisuhte oli 51-39. Lopputulokset olivat hienot. Liittosarjan karsinnoissa tuli toinen sija samalla pistemäärällä voittajan kanssa, mutta huonommalla maalierolla. Piirisarjassa pääsi miesjoukkue myös loppuotteluun, jossa joukkue hävisi Hangon AIK:lle. Hyvän menestyksen lisäksi jalkapallojaosto keskittyi toiminnan alkuvaiheessa myös koulutus- ja tuomaritoimintaan, jolle asetettiin toiminnassa suuri paino.

Eero Rasilainen kävi seurasta liiton järjestämän seuravalmentajakurssin ja vastasi sen jälkeen jalkapallojoukkueen valmennuksesta. Toimintarikkaasta jalkapallotoiminnasta kertoo sekin, että vuonna 1953 koulutettiin kaikkiaan 11 erotuomaria seuralle. TUL:n lopetettua jalkapallon ohjelmistostaan, siirtyi Alku pelaamaan Suomen Palloliiton Helsingin piirin sarjoihin aina 1970-luvulle asti. Vuonna 1970 perustivat Keski-Uudenmaan seurat oman piirin, johon Alku kuuluu edelleen.

Ensimmäinen jalkapallo-ottelu nykyisen urheilukentän nurmella 1949. Vastustaja Ojakkalan Yritys sai tunnustaa Alun paremmakseen peräti 16-1. Maalinteossa Veikko Helenius.

JäPS siirtymässä pykälää alemmas

JÄRVENPÄÄN Palloseuran putoaminen jalkapalloilun toisesta divisioonasta on jo lähes varmaa. Teoriassa olisi joukkueella vielä pienet mahdollisuudet päästä kaksi viimeistä ottelua voittamalla kamppailemaan sarjapaikasta Savonlinnan, Ponnistuksen ja Lahden Palloseuran kanssa, mutta sarjataulukon tyvessä roikkunut JäPS tuskin löytää henkeä näihin otteluihin. Toinen putoaja lienee HIFK ja kolmas löytyy edellämäinitusta kolmikosta.

Valtiovastuu on JäPS:n lauantainen vierasotteluksi Helongin pallokentällä Finnsin Palloa vastaan, joka on pöytäsi varmasti kahden maalin ansiosta. Molemmat täysosumat verryttävät toisen pelijakson alkuminuuteilla.

Järvenpääläiset eivät pystyneet ottämään montaakaan kannollista hyökkäystä. Puolustuspiässä peli sentään sujui välttävästi, lähinnä maalivahti Remo Laakson ansiosta.

Valmentaja Kari Korhonen totesi, että sarja pelataan loppuun ottelu kerrallaan. Vasta sen jälkeen

on aika tuumia uusia konsteja tulevalle kaudelle, joka JäPS:n osalta käynnistyy pykälää alempana.

— Henkeä on puuttunut. Pisteet olisi pitänyt kyetä noukkimaan helpoista otteluista, jotka ovat liukuneet turhan monta kertaa vieraiden eduksi.

JäPS:n viimeiset pelit ovat jo kolme kuukautta ilman ainoakaan pisteen menetystä pelannutta Lappeenrannan Palloa vastaan kotona ja vierassa sarjapaikan säilymisen puolesta taistelevaa Lahden Palloseuraa vastaan. Kovin hyvää tulosta ei näistä otteluista JäPS:lle voi en-

nustaa.

Sarjatilanne II divisioonan itälohkossa:

Honka	19	13	3	3	43-15	29
LaPa	19	10	5	4	35-20	25
JoKu	19	10	4	5	31-25	24
PeKa	19	9	5	5	29-23	23
HPS	18	9	3	6	38-30	21
FinnPa	19	8	4	7	28-23	20
Tor	18	7	6	5	20-19	20
STPS	19	5	6	8	15-19	16
Ponnistus	19	7	1	11	29-37	15
LaPS	19	4	6	9	24-37	14
HIFK	19	3	4	12	18-30	10
JäPS	19	4	1	14	17-49	9

Kela löi HyPS:n vieraisissa 2-1

Kellokoski tähtää II divisioonaan

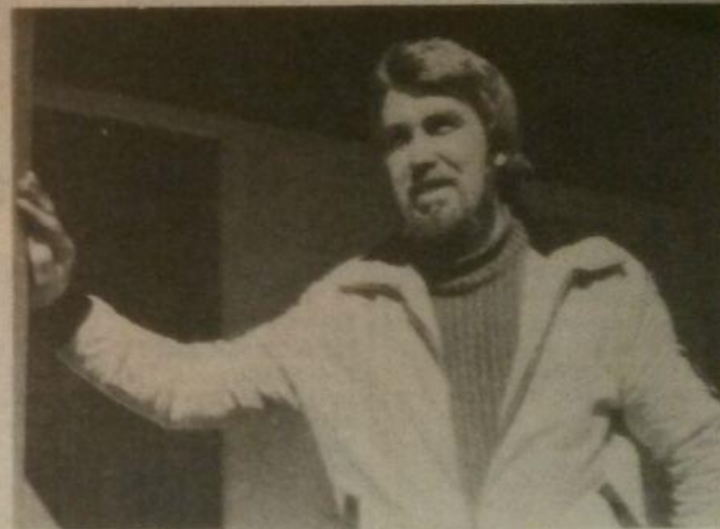
KELLOKOSKEN sarja-avaus onnistui yli odotusten ja Kela pääsee rauhassakeskittymään sarjaan, kun tärkeät ensimmäiset pisteet ovat takataskussa. Joukkueella on takanaan tiivis talviharjoittelu. Kellokoski tähtää vakavissaan sarjanousuun, lupaa joukkueen valmentaja Pentti Myyrä

— Olimme mukana talvisarjassa, jossa tulimme lohkosamme toiseksi. "Rakas vihollinen" Järvenpään Palloseura voitti lohkon.

Kevään puirisarjassa menestyksemme on ollut parempi. Nateva kaatui 4-2, varamiehien Hyvinkään Palloseuran voittimme peräti 7-0, toinen hyvinkääläisjoukkue Apollo hävisi 5-3 ja vaikein vastustajamme Järvenpään Palloseura härsä vastaan niin kovaa, että pisteet tasattiin maalein 1-1.

Tilinpäätös osoitti lohkovoittoa ja nyt ottelemme piirin mestaruudesta semifinaalin Porvoon Veikkoja vastaan.

Ennen avausottelua en halunnut veikata lopputulosta, vaikka jo silloin sisukassani oli sellainen kutina, että nyt pojilta irtoa. Sitä ainakin olin varma, että harjoittelemattomuuttamme emme ainakaan häviä, jos Pajamäki meidät lyö. Otellessa sitten osoittautuikin, että juuri kovan harjoituskuurin ansiosta vastustaja joutui väkijoukko. Jatkossa tulee var-

PENTTI MYRÄ luottaa valmennettaviinsa ja poistaa Kela:lle sarjanousua.

vie vielä Kela:n voittoihin. Miksi ei veisi?

Sarjaan lähtee Kela seurustella pelaajaretkellä. Maalivahti ovat Max Nyberg, Seppo Kilander ja Ju-

Järvenpään cupissa. Keski-uusimaa maseura Tuusula

Varamiehin ja ilmi kuntoinen TuPS onnistui ensimmäisellä puolijalalla maan kotijoukkueen maaliin yllyttämään useita hyökkäyksiä. Pentti Myyrä ja Pentti Lindström onnistuivat 5. minuutilla kääntämään puolelta maalintekijäksi. Kela on saanut peliään kuluttamaan yrittäen käyttää voimavarojaan hyökkäykseen, mutta eivät kuitenkaan saaneet tuensa.

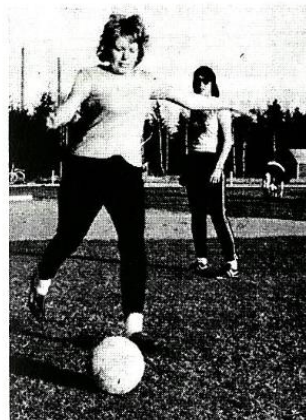
Suuri riistapöytä kilpailu Hyrylän

Noin 300 osanottajaa Amer-Ampujan riistapöytä kilpailu. Kilpailut pidettiin Hyrylän varuskunnalla.

Ilmoittautumisaikaa on tänään klo 9-14 aikana. Lisäksi lajeina ovat seuran lisäksi juoksua sekä uimaa 15 kirkolla.

Kilpailun ohjelmaa

1950-luvun jalkapallojoukkue. Vas. Orri Alivirta, Olli Mähönen, Eero Järvinen, Erkki Tujula, Eero Rasilainen, Matti Aunio, Matti Helenius, Jouko Mähönen, Reijo Juslin, Raimo Rasilainen ja Veikko Helenius.

Mimmit tulivat jalkapallokentälle 1970-luvun alussa. Kuvassa Arja Myyrä tähtäämässä kohti vastustajan maalia.

Päätä ylempänä vastustajaa. Tällä kertaa Pertti Mähönen.

Peli on voitettu. Matka kohti pukukoppia on alkanut.

Kova peli vaati vastapainoa. Yhteisissä saunoissa luodaan joukkueeseen yhteishenkeä. "Löylytellyssä" vas. Pertti Mähönen, Erkki Front, Antero Tainio, Pentti Myyrä ja Simo Lindqvist.

Keski-Uudenmaan cup-pokaalin voittajat 1975.
Edessä vas. Pertti Mähönen, Eero Niiranen, Rai-
mo Räsänen, Hannu Vanhanen ja Urpo Eronen.
Takana vas. Veikko Heikkinen, Seppo Kiljan-
der, Ilkka Kantola, Henry Helenius, Seppo Pel-
tonen, Simo Lindqvist ja Ismo Ursinus.

Viidestoista yö (1980)

Silmissäni orpo katse lapsen eksyneen
Rakkautesi jäljet vihloo rintaa
Käy pimeys päälle lailla pommikonelaivueen
Ja minä kun en koskaan kysy hintaa

Viidestoista yö taas saapuu painajaisineen
Ja kaikki paitsi elämä on turhaa
Aina oikein uskoa ei jaksa ihmiseen
Kun ihmiskunta tekee itsemurhaa

Sun kanssa katson maailmaa ja samaa unta nään
Kuin hullu huudan rakkauteni perään
Sun kainaloosi käperryt ja jos sallit yöksi jään
Ja kun aamu on, en tiedä missä herään

Käy tuuli läpi pääni etelästä pohjoiseen
Oon yksin ajatusten raunioilla
Ikuisesti kolisevat sanat tyhjyyteen
On jälleen tuskan viitta hartioilla

Sun kanssa...

Viidestoista yö se saapuu aina uudelleen
Taas huomaan kahden viikon unohtuneen
Jäi iholleni hiekkaa rannan autioituneen
Voi olla, että vihdoin pääsen uneen

Jääkiekko on vauhdikas peli, josta kellokoskelaiset ovat saaneet nauttia jo 15 vuoden ajan. Seura on ollut miesjoukkueen lisäksi mukana sarjoissa useiden juniorijoukkueiden voimalla.

Jääkiekko

Neljäs ja samalla nuorin Alun tämän päivän päälajeista on jääkiekko. Jääkiekko tuli seuraan talvella 1960, jolloin käynnistettiin ensimmäiset jääkiekkoharjoitukset tulevaa kautta varten. Jääkiekon sielu sen alkuaikoina oli Martti Jäppinen.

Jääkiekkokaukalo oli aluksi sairaala-alueen keskellä. Kuvat kertovat 1960-luvun alun jääkiekkotilanteista ko. kaukalossa.

1970-luvun alun jääkiekkoilijat "perhekuvasa". Edessä vas. Tapio Hietaniemi, Kari Mähönen, maalivahti Juha Mähönen ja Jukka Viravuori. Keskellä vas. Ismo Ursinus, Pertti Mähönen ja Simo Lindqvist. Takana vas. Erkki Front, Kari Kaasinen, Jarmo Leskinen ja valmentaja Timo Stenroos.

Vesi pärskyy, mutta into jääkiekkoa kohtaan on suuri. Pienet esteet eivät anna aiheutta otte- luiden siirtoon.

Syksyllä 1961 tilattiin seuralle pelipuvut. Samaan aikaan neuvoteltiin Kellokosken Sairaalan kanssa jääkiekkokaukalon kun- nostamisesta sairaalan alueelle. Sairaala lupautui laittamaan jään kuntoon ja vas- taamaan kaukalon hoidosta.

Jääkiekkojaosto perustettiin Alulle 1961 lopulla. Puheenjohtajaksi tuli Martti Jäp- pinen sekä jäseniksi Erkki Front, Harry Knape, Timo Stenroos, Eero Rasilainen ja Kaarlo Koskinen.

Varsinaiseen kilpailutoimintaan meni Al- ku mukaan talvella 1962, jolloin seura osallistui piirisarjaan mies- ja juniorijouk- kueella.

Jääkiekko on vuosien mittaan saanut mit- tavan harrastajapiirin. Talvisin on joukkue- ita ollut miesjoukkueen lisäksi 2-3 junio- rijoukkuetta piirisarjoissa.

Miesjoukkueen alkuvuosien tappiot 23-0, 32-0, kokeneita Riihimäen ja Lohjan joukkueita vastaan kääntyivät vähitellen oman joukkueemme voittoon. Alun jää- kiekkjoukkue oli 1970-luvun alussa Uu- denmaan piirin parhaimmistoon kuuluva seura.

Paras saavutus on maakuntasarjakausi pelikautena 1972-73. Vastustajina oli kovat joukkueet, kuten Heinolan Peliitit, Por- voon Smile, Kaukasten Voima, Järven- pään Palloseura ja Orimattilan Pedot parhaat mainitaksemme. Hyvistä otteluista huolimatta ei pisteitä kertynyt tarpeeksi ja niin tuli sarjassa toiseksi viimeinen sija, mikä tiesi putoamista takaisin perussarja- tasolle.

Peli alkaa. Kellokoskelaisyleisö on täysin rin- noin mukana kannustamassa omiaan.

Maalivahdit ovat olleet Alun jääkiekkjoukkueen tuki ja turva. Vas. maalivahti Aarno Lindqvist, 60-luvun maalivahti, sekä oike- alla nykypäivän "veräjänvartija" Juha Mähönen.

Moottoritie on kuuma (1980)

Sisko tahtoisin jakaa kanssas tämän yön

Mut sydän liikaa lyö

Maailman ääni liian voimakas on

Olen levoton

Tahdon nähdä tulen jonka savua jo haistelen

Elämä soi korvissa, tuoksuu tuulessa

Olen tulessa

Rintaa pakottaa, sydän tahtoo lentää

Nousta tuulen selkään

Vaikka sylisi on samettia

Ja maailma on asfalttia

Sisko tahtoisin jäädä

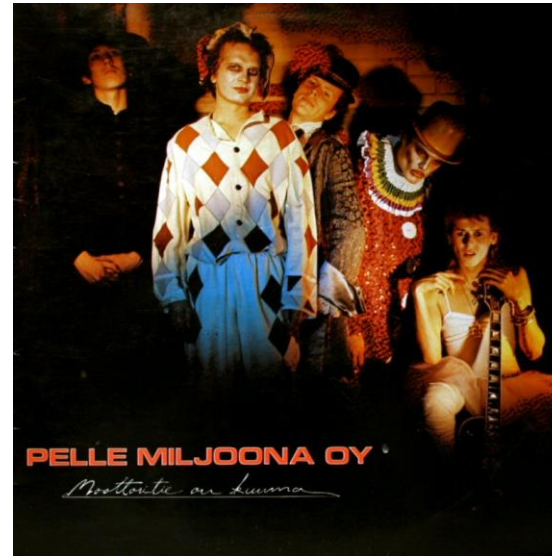
Mutta moottoritie on kuuma

Kaupunkien valot mulle huutaa

Tahtoisin selittää, mutta laiva odottaa

Sä olet mulle unelmaa, mutta maailma on totta

On, maailma on totta, on, on

Lähden maailmalle etsimään itseäni
Syvältä itsestäni

Kun sen löydän tuon sen sulle lahjaksi

Ehkä ainiaaksi

Ei ole oikein lähteä

Mut on seurattava tähteä

Aallot on jossain kuuskyt metriä korkeat

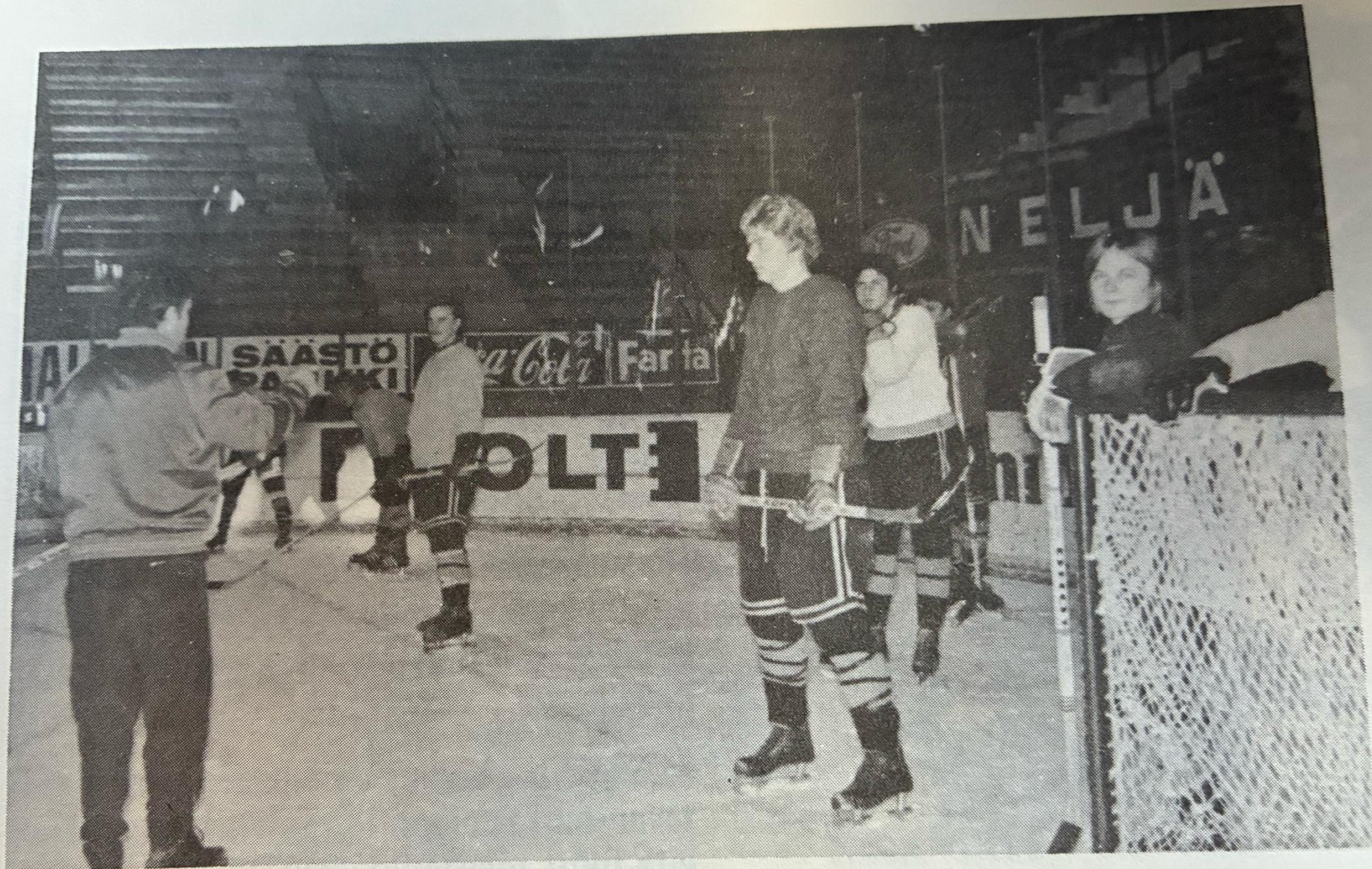
Kun tuulet suuttuvat

Kuu on kuulemma ruosteenpunainen

Ja niin surullinen

Mä en usko mitään

Ennen kuin näen omilla silmilläin

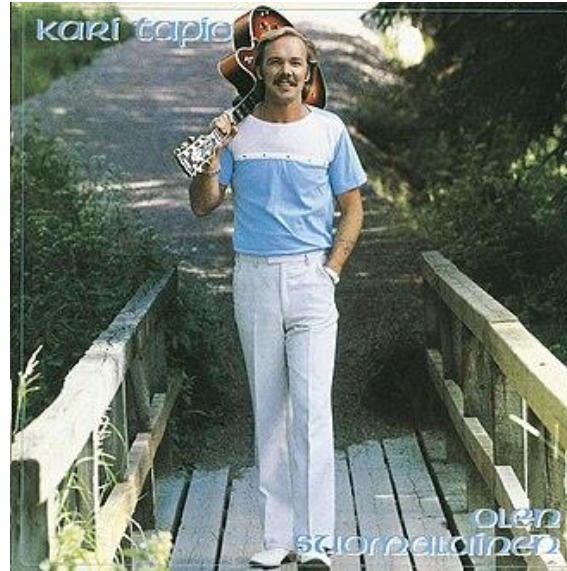
Seuran jääkiekkjoukkue valmennustilaisuudessa Helsingin jäähallissa Erkki Törmäsen johdolla 1972.

Olen suomalainen (1983)

On Pohjantähden alla
Tää koti mulla mainen
Mä elämästä laulan
Olen suomalainen

Oi jospa tietäisivät maailmalla
Mitä voikaan olla taivaan alla
On täällä kansa, jonka kyöneleistä
Aikaan saisi aika monta valtamerta
On täällä monta yksinäistä, mutta
Niin paljon kiellettyä rakkautta
Nyt ettei siitä riitä kertojaksi taulut
Eikä ikävöivät lemmenlaulut

On täällä elämä raskasta työtä
Ja siinä harvemmin on onni myötä
Sen tietää vain yksin suomalainen

On Pohjantähden alla
Tää koti mulla mainen
Mä elämästä laulan
Sillä oonhan suomalainen
Mä rakkaudesta laulan
On siinä mies ja nainen
Pohjantähden alla
Elää suomalainen

On tässä maassa itsepäinen kansa
Ystävät, jos pitää toisistansa
Ei siinä erottaa muu silloin voi
kuin yksin kuolema ja virkavalta vain
Me käymme vastamäkeen sielu surren
Mut siitä nousemme hammasta purren
Me mutkan jälkeen käymme mutkaan
Nähdäksemme, ettei kannattanutkaan

On täällä elämä raskasta työtä
Ja siinä harvemmin on onni myötä
Sen tietää vain yksin suomalainen

Vihreän joen rannalla (1985)

Kiikkustuolissa istun ja sinua muistelen
Muistini tylsillä luistimilla, luoksesi luistelen
Siihen kesään kauan, kauan sitten
Syksyksi kääntyneeseen
Ja oma hahmoni ensirakkauden
poltteessa nääntyneeseen

Siellä rannalla vihreän joen
Rakkaudestani kertoen
Sanoin eivät kai kukkaset kuki turhaan
Nyt poimimme sen, ensimmäisen yhteisen
Missä oletkaan ollut kaikki nämä vuodet
Ootko muistanut kuinka silloin rakastin sua
Kun tiemme joelle vei, ja joelle sanoin hei
Minne meet, minne kuljetit kyneleet
Jotka kauan sitten itkin
Kun yksin kuljin rantaasi pitkin, hei hei

Silmääni kyneleen suolaisen
Muistelu toi kai sen
Kun aina muistoissani uudestaan
Viereesi oikaisen
Siellä rannalla ...

KELLOKOSKEN JUHANNUS

Männistöissä **20.6. klo 20-03**

Pavilla **SATU MARKUKSELA**
+ork.

Ulkoilavalla **ELPO WILKMAN**

Monipuolinen ravintola
Kenttäpelaja.....

Näyttämöllä
**"KAIKKI VOROT
EIVÄT OLE VARKAITA"**

Varttuneille
KEIJO KUUSELA

Yleisökilpailu
PÄÄPALKINTO 1000 mk

Ja tietenkin
SUURI KOKKO JOEN RANNALLA

Tule ja viihdy Kellokosken juhannuksessa

Pöluukuljetus yöllä : Helsinki, Kerava, Järvenpää, Mäntsälä, Jakela, Hyvinkää

Järj. **VPK-Alku**

Rin-tin-tin(1988)

Jos etsit kadonnutta aikaa, jotain, josta jouduit luopumaan
Liian usein huomaat: ei se totta ollutkaan
Ja joku tuskin tietää mitä etsii, vailla määränpäättä harhailee
Monen vuoden jälkeen ystävälleen kirjoittaa

Ne sanat, jotka sanomatta jäivät, sanat, joita ei kai ollutkaan
Sanat, jotka pettävät, kun niitä tarvitaan
Ja minä olen miettinyt jo kauan jotain, josta sulle kertoisin
Vaikka tuskin muistan enää osoitettakaan

Sun villakoirasi nimi oli Rin-Tin-Tin
Typerä piski, joka murisi mulle
Hölmöksi tunsin minä itsenikin
Vaikka kaikesta halusin puhua sulle
Mä vain häntääni heilutin

Olen hävittänyt kaiken, joka sinusta mua muistuttaa
Olen myynyt levyt, joita silloin kuuntelin
Ne levyt usein radiossa soivat tai ne voivat olla muitakin
Lähes kaiken sinusta jo melkein unohdin

Olen hävittänyt kaiken, joka sinusta mua muistuttaa
Olen myynyt levyt, joita silloin kuuntelin
Ne levyt usein radiossa soivat tai ne voivat olla muitakin
Lähes kaiken sinusta jo melkein unohdin

Sun villakoirasi...

Sinä hymyiletkö vielä, sinä suuteletko vielä niin?
Että suudellessa olin mennä tainnoksiin
Ja minä olen olemassa vielä, minä vieläkin sua muistelen
Vaikka monta vuotta sitten jouduin naimisiin

Sun villakoirasi...

Äiti pojastaan pappia toivoi (1989)

Kova peli vaati vastapainoa. Yhteisissä saunailloissa luodaan joukkueeseen yhteishenkeä. "Löylyttelyssä" vas. Pertti Mähönen, Erkki Front, Antero Tainio, Pentti Myyrä ja Simo Lindqvist.

Joka aamu tähän aikaan
Kuvan mieleeni saan
Muistan kuinka laitoit sillivoileipää
Mun krapulaan
Sitä muulla tavoin tuskin
Olis saanut talttumaan
Palaa minut parantamaan

Aamun ensiröökki oli pahanmakuinen
Silti minä loppuun poltin sen
Mahassa kiertää
Veri päästä pakenee
Sitä mukaa kun savu sakenee

Äiti pojastaan pappia toivoi
Poika lauloi, lauloi ja joi
Äiti toivoi, poika joi

Mul on tunne
Musta tuntuu että munat surkastuu
Pois putoaa
Kappaleina ihmisriepu pitkin maailmaa
Köyhä köyhän haukut saa

Itkisitkö onnesta (1995)

Itkisitkö onnesta
Jos panisin sua kunnolla
Kun väität etten uskalla
Enää ajaa silmät ummessa

Kovin helposti ei kiinni saa
Sitä kadonnutta nuoruutta
Ja mieletöntä fiilistä
Kun on ensikertaa kännissä

No ehkä elämässä tarvitsee
Joskus selitellä itselleen
Ja eritellä mielessään
Miksi kuviot on pielessään

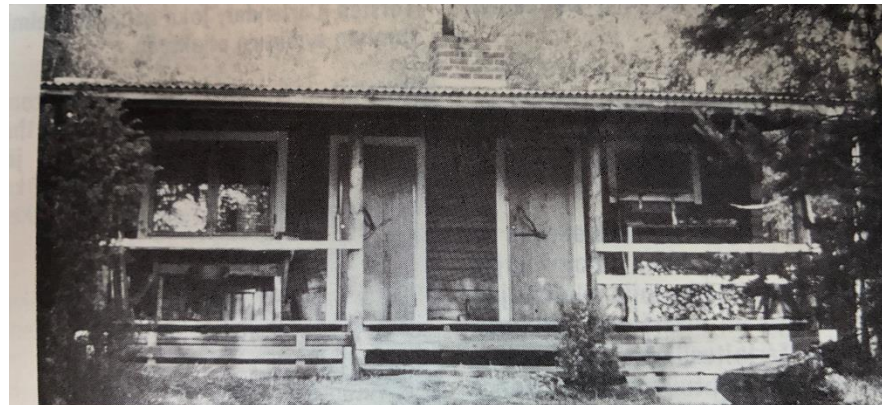
Kun sitä tuskin edes
Voi aavistaa unissaan
Kuka saa ja kenelle annetaan
Ja miten raukkamaisesti onnen anti täällä
jaetaan

Se vituttaa ei saa
Sut vaikka kantapaikasta kannetaan
Ulos asti rauhoittumaan
Kun hakemalla syitä haetaan

Se luoti tuli oviaukosta
Ohiajavasta autosta
otti kitarasta kimmokkeen
Ja osui portsaria pohkeeseen

Ja vaikka alle varttitunnissa
Oli virkavalta paikalla
Ja koko kylä saatiin saarroksiin
Kun tekijätkin tiedettiin

Ei löydetty kuin
Pelkkä rämisevä peltisanko täynnä luodinreikiä
Ja bussipysäkiltä kylmissään sen tyttöystävä
Kassi kädessään

Seuran leiri- ja lomaviettopaikka "Rääveli".

En tiedä yritinkö ollenkaan
Edes painaa jarrupoljinta
Vai unohdinko jarruttaa
Siinä sohjoisessa kaarteessa

Mä olen pahoillani kaikesta
Mua turha pahalla on muistella
Vastaantulijoiden kaistalla
On vittumaista luistella

Kun sitä tuskin edes...

Mutta mitään älä tunnusta
Älä kerro edes vauvasta
Kukaan kuitenkaan ei ymmärrä
Mitä koettu on yhdessä

Minä kortin lupaan postittaa
jostain vähän kauempaa
Jos sitä perille en muuten saa
Sen tuuli sulle kuljettaa

Itkisitkö onnesta

Suoritus- paikat

Ennen Alun perustamista oli paikkakunnan urheilutoiminnan keskus Kellokosken tehtaan omistama Männistö, joka suorituspaikkojen osalta ei tarjonnut tyydyttäviä mahdollisuuksia yleisurheilun harrastamiseen, mutta joka kentän puuttuessa toimi urheilijoille rauhallisena kokoontumispaikkana.

Lähiympäristön pienviljelijät olivat hevosineen ja rattaineen mukana auttamassa sannaan ajossa.

Seuran ensimmäistä urheilukenttää tehtiin talkoovoimin. Rakentaminen aloitettiin kesällä 1926. Kuvassa seuran jäsenet raivaustalkoissa.

Kun Alku perustettiin paikkakunnalle, pyysi seura tehtaan isännöitsijältä lupaa saada käyttää Männistöä oman urheilutoimintansa harrastamiseen. Mutta lupaa ei myönnetty, koska seura oli liittynyt Työväen Urheiluliittoon.

Tämä aiheutti sen, että johtokunta päätti hankkia seuralle oman kentän, jotta urheilutoiminta paikkakunnalla voisi jatkua. Niinpä 1926 kesällä ostettiin Haapala-nimisestä tilasta maata, jonne seuran toimesta alettiin rakentamaan omaa urheilukenttää, joka tyydyttäisi ne vaatimukset, jotka lajin harrastamiselle asetettiin. Tontin kauppahinta oli 3150 markkaa, johon opintoyhdistys antoi lainaa peräti 3000 markkaa.

Kenttää rakennettiin talkoovoimin. Lähiympäristön pienviljelijät auttoivat hevosineen sannaajossa. Ensimmäiset talkookahvit juotiin Alarik Heleniuksen kotona, jonne aina myöhemminkin oli talkooväki tervetullut.

Vuonna 1927 suunnitteille laitettu pukukopin rakentaminen kentän yhteyteen saatiin toteutetuksi seuraavana vuonna. Vuonna 1928 saatiin kenttä sellaiseen kuntoon, että se vastasi ajan vaatimuksia. Seura oli saanut näin oman urheilukentän toimintaansa varten.

Sisäharjoituspaikkana oli aluksi kirjastotalo ja vanha meijerirakennus. Meijerirakennus on nykyisin sairaalan käytössä Toimela-nimisellä rakennuksena.

Vuonna 1928 kunnosti tehdas entisen viinanpolttimon juhlataloksi, jolloin harjoitustoiminta siirtyi väljempiin tiloihin juhlatalolle. Tehdas oli määrännyt vuokraksi 25 markkaa harjoitusillalta, mikä tuntui seuran mielestä kohtuuttomalta. Niinpä neuvottelun tuloksena aleni vuokra 15 markkaan illalta.

Hiihtotoiminnan keskus oli aluksi tehtaan saunarakennus. Sieltä ladut lähtivät joen jäätä pitkin kohti porakallion maastoja. Kilpailun jälkeen oli sauna käytössä. Myöhemmin siirrettiin myös hiihtotoiminnan keskus juhlatalolle, joka tarjosi paremmat tilat järjestelyille. Ladut vedettiin edelleen porakallion maastoon, kuten vielä nykyisinkin.

Sotavuosiin asti harrastettiin yleisurheilua omalla urheilukentällä, hiihdettiin juhlatalon ja porakallion maastossa sekä voimisteltiin, painittiin ja nyrkkeiltiin juhlatalon harjoitusallissa.

Sodan jälkeen alkoivat vaatimukset kasvaa. Urheilukenttä kävi liian pieneksi. Niinpä tohtori Poijärven kanssa neuvoteltiin 1945 vanhan urheilukentän vaihtamisesta n. 2 ha maa-alueeseen, jonne voitaisiin rakentaa normaalikokoinen urheilukenttä. Sopimus syntyi ja talkoovoimin alettiin rakentaa uutta urheilukenttää paikalle, jossa kenttä on nykyisin.

Samana vuonna eli 1945 saatiin tehtaan johdolta lupa rakentaa juhlatalon kolmannen kerroksen ajanmukainen voimistelu- ja painisali. Tehdas auttoi salin valmistamisessa. Ennenkaikkea on mainittava Torsten Carlander, joka otti salin valmistamisen sydämen asiakseen.

Urheilukentän teko vaati lukemattomia talkootunteja seuran puuhamiehiltä. Ihailtavalla aktiivisuudella olivat seuran jäsenet toisinaan jopa kahdessa vuorossa kunnostamassa seuralle omaa urheilukenttää.

Seuran urheilulliseen toimintaan vaikutti kentän rakentaminen haitallisesti. Kenttä sitoi paljon seuran varoja, parhaita toimitsijavoimia ja yleensä jäsenten vapaa-aikaa. Sen vaikutus tuntui raskaalta pienen seuran toiminnassa.

Perunamaa (1997)

Ja me istutaan niin hiljaa kuin kehän keskellä
pilviä nousee, hei beibi, työntä myrskyn edellä
ja me litkitään tätä punaviiniä, et päästäis tunnelmaan
hyvät naiset ja herrat sota voidaan aloittaa

Ei ole punaista tupaa eikä perunamaata
jonne yhdessä me tietä löydettäis milloinkaan
ei ole niemen notkoo eikä saaremaa
kun me eksyneinä pyöritään tätä ympyrää vaan

Ja sä lyöt mua vyön alle kun sä kerrot entisistä miehistä
sä olet aina tienny miten viiltää syvältä
puhut vuosista ja peloista, kuinka nainen vanhenee
hei sä oot niin helvetin oikees, mikset sä mee

Ei ole punaista tupaa...

Ja me vanhan kaavan mukaan tartutaan taas valheisiin
ja kun suojaus pettää niin kumpikin lyö taas silmät kii
ja se loppuu vasta kun tyhjät pullot lojuu pöydällä
ja naapuri hakkaa aploodeja seinään nyrkillä

Ei ole punaista tupaa...

LAULU ILTA

TULE KUUNTELEMAAN JA
LAULAMAAN MUKANA LAULUJA
KELA:N HISTORIAN VARRELTA!

LISÄKSI TILAISUUDESSA
MUISTELLAAN NIITÄ VANHOJA
"HYVIÄ" AIKOJA, JOLLOIN
KENTÄT OLI HIEKKA,
JÄÄKIEKKOJA PELATTIIN
ULKONA JA KALSARIT PESTIIN
KERRAN VIIKOSSA.

VIIHDYTTÄMÄSSÄ
TRIO
VAIHTOPENKKI

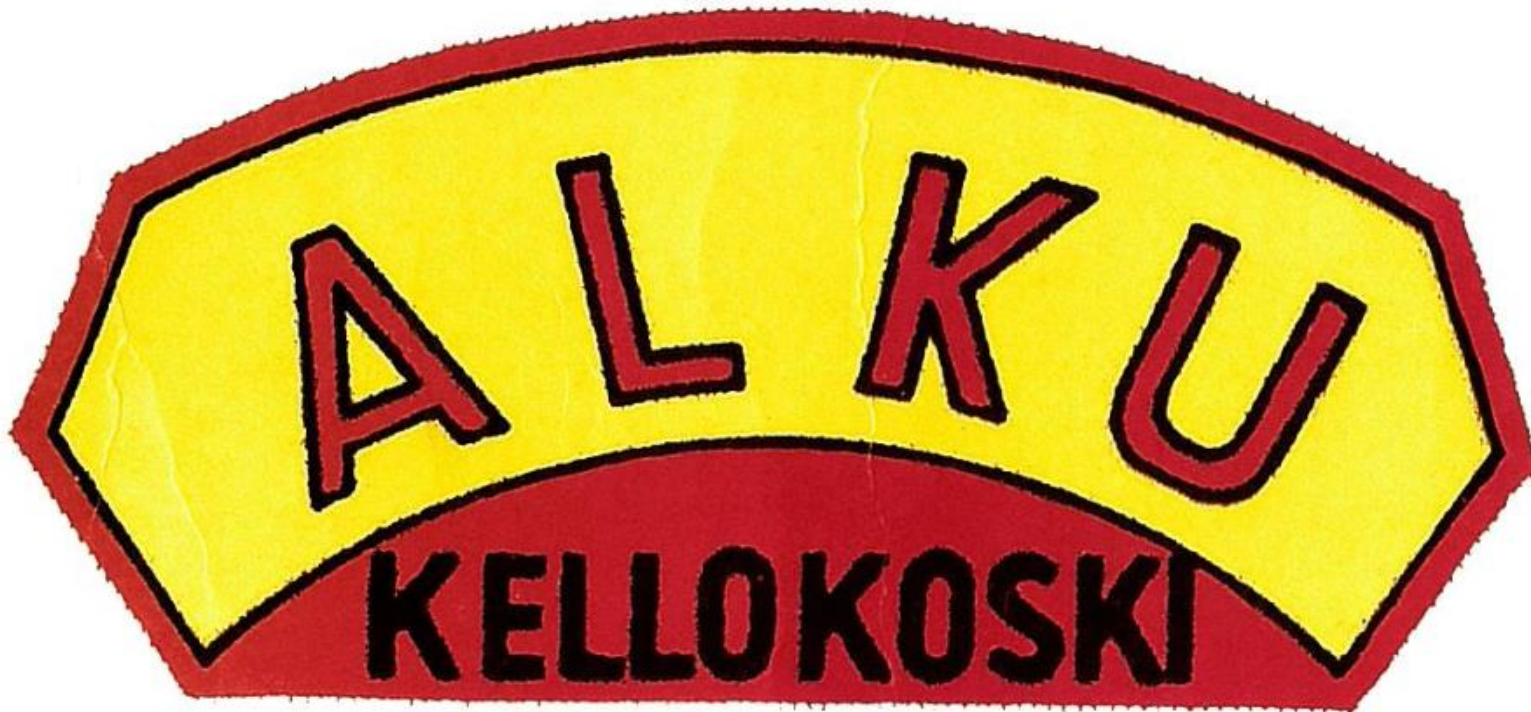

PATOVAHTI

PE 26.6. 21:00

TILAIUUS ON OSA KELLOKOSKEN ALKU RY:N 100V-
JUHLAVUODEN TAPAHTUMIA. OSALLISTUMALLA
TILAIUUTEEN TUET OMAA HENKISTÄ TERVEYTTÄSI.

KIITOS MUKANAOLOSTA!
PIDETÄÄN KELA:N LIPPUA
KORKEALLA YHDESSÄ
JATKOSSAKIN!

